

the ROUTE

A Stroll Through Greiz's Jugendstil Heritage

Jacqueline Bräunlich
Tourist Information Centre, Greiz
braeunlich@greiz.de

At first sight, the considerable number of attractive Jugendstil buildings to be discovered in Greiz may come as a surprise. Yet this town on the White Elster River is a true little sister to renowned European Art Nouveau cities. During the nineteenth century, Greiz, in south-east Thuringia, experienced a boom in its textile industry. A series of open-minded developers and architects in the town embraced the contemporary style. The former were mostly local master craftsmen from the bourgeois middle classes who commissioned residential and commercial buildings. Only in rare cases did they use well-known architects from outside the town.

We begin our tour right in the historic town centre, with the listed Jugendstil ensemble in the area between Marktstraße and Thomasstraße. A devastating fire in 1902 and the rerouting of the Gräblitz river, which until then had flowed openly along what is now Thomasstraße, created space for a contemporary new development. In 1903–1907, a continuous row of residential and commercial buildings with narrow light wells was put up. Soon afterwards, in 1908, the neighbouring area between Burgstraße and the town hall was destroyed by fire and subsequently rebuilt.

The most arresting building, Burgstraße 5, which immediately catches the eye as you pass, is one of the most mature creations of Jugendstil architecture in Thuringia. Its construction remains a mystery to this day; it is presumably

Jugendstil in Greiz is characterized by the variety of functions included among the buildings

the work of a non-local master builder. An inscription on the stairwell bay's exterior façade reveals the year: 1904. The façade with its highly expressive architectural sculpture and multifarious plant ornamentation is captivating. Trees, leaves and flowers acquired a special significance in Art Nouveau. Plants also took over the façades of buildings in free, creative variation. Roses, particularly, were predestined for designs that were in tune with contemporary taste, as they convey the idea of movement and luxuriance. The stairwell bay's façade on Burgstraße, set off by pilasters, is especially richly decorated with stylised roses up to the gable.

On the opposite side of the street, on Burgstraße 8, is a striking mosaic on one of the building façades by Leipzig artist and glass painter Wilhelm Mewes. This eye-catching wall decoration is a clear reference to the building's owner, as it depicts a girdler (maker of metal girdles and other

The building at Burgstraße 5 is a clear example of Thuringian Jugendstil architecture. It was built in 1904 by an unknown architect. On this page: view of the upper façade. Opposite: general view of the façade

L'edifici ubicat al número 5 de Burgstraße és un exemple de l'arquitectura Jugendstil de Turingia. D'autoria desconeguda, va ser construït el 1904. En aquesta pàgina: vista de la part superior de la façana. A la següent: vista general de la façana

La Ruta

Un recorregut pel patrimoni Jugendstil de Greiz

Jacqueline Bräunlich
Oficina d'Informació i Turisme de Greiz
braeunlich@greiz.de

La quantitat considerable d'edificis Jugendstil notables que podem trobar a Greiz pot resultar sorprenent en un primer moment. Però aquest municipi a la riba del riu Elster Blanc és ben bé un germà petit de les grans ciutats modernistes europees. Durant el segle XIX, Greiz, situada al sud-est de Turingia, va viure un apogeu en la seva indústria tèxtil. Un seguit de promotors i arquitectes de la ciutat van abraçar l'estil contemporani. Els primers eren majoritàriament mestres artesans locals de classe mitjana burgesa que van encarregar edificis residencials i comercials. Només en alguns casos molt puntuals van recórrer a arquitectes de renom de fora del municipi.

Iniciem el recorregut al bell mig del centre històric, amb un conjunt Jugendstil catalogat que trobem a la zona entre Marktstraße i Thomasstraße. Un incendi devastador el 1902 i el desviament del riu Gräblitz, que fins aleshores havia corregut obertament pel que ara és Thomasstraße, van crear l'espai per a un nou desenvolupament contemporani. Els anys 1903-1907, es va erigir una filera contínua d'edificis residencials i comercials de celoberts estrets. Poc després, el 1908, la zona veïna entre Burgstraße i la casa consistorial fou destruïda per un incendi i, posteriorment, reconstruïda.

L'edifici més impressionant, al número 5 de Burgstraße, que de seguida crida l'atenció del passejant, és una de les creacions d'arquitectura Jugendstil més madures de Turingia.

La seva construcció continua sent un misteri encara avui; sembla que podria ser obra d'un mestre d'obres no local. Una inscripció a la façana exterior del buc de l'escala ens n'indica l'any: 1904.

La façana, d'una escultura arquitectònica molt expressiva i una ornamentació vegetal variada, resulta captivadora. Arbres, fulles i flors van adquirir una importància cabdal en el Modernisme. I les plantes van apropiar-se de les façanes dels edificis amb unes variacions lliures i creatives. Les roses, en particular, estaven predestinades a dissenys que responien al gust contemporani, atès que transmeten la idea de moviment i d'exuberància. La façana del buc de l'escala de Burgstraße, que neix d'unes pilastres, presenta una ornamentació especialment rica de roses estilitzades fins al frontó.

A l'altra banda del carrer, a Burgstraße, 8, hi ha un mosaic sorprenent en una de les façanes dels edificis de l'artista i pintor de vidrieres de Leipzig Wilhelm Mewes. Aquesta decoració mural de gran vistositat és una referència clara al propietari de l'edifici, ja que presenta un orfebre amb vestit de treball tradicional. El joier i mestre d'orfebreria Paul Schaller es va fer construir l'edifici el 1909 pel seu sogre, el mestre d'obres Ernst Steiner. Disposa de fins a tres balconcs, dos dels quals situats damunt

El Jugendstil de Greiz es caracteritza per la varietat de funcions que abasten els edificis

This stained-glass window, known as "Swan Window", is located inside the building at Burgstraße 8. Unknown artist
Aquest vitrall anomenat La finestra del signe es troba a l'interior de l'edifici ubicat al número 8 de Burgstraße. Autor desconegut

The building at Burgstraße 8 was built by the master builder Ernst Steiner in 1909. The mosaic on this façade depicts a girdler created by the glass painter Wilhelm Mewes, as a reference to the building's owner, the jeweller Paul Schaller

L'edifici de Burgstraße, 8, va ser construït pel mestre d'obres Ernst Steiner el 1909. El mosaic d'aquesta façana mostra un orfebre, obra del vitraller Wilhelm Mewes, en referència a l'ofici del propietari de l'edifici, el joier Paul Schaller

de tribunes, que eren molt importants per a la cultura de l'aire lliure de l'època. Els elements de metall dels parapets dels balcons s'afegeixen a l'efecte decoratiu. La tribuna cantonera d'un únic pis i la torreta coronada per un penell atorguen un pes especial a la cantonada de la casa, a Markt amb Burgstraße. Té forma de cullera, símbol de la professió del propietari.

Uns metres més enllà, en direcció al mercat, arribem a la casa de Markt, 16. L'exterior, de formes molt geomètriques i rítmiques, sembla una imatge gràfica. El capcer ricament ornamentat amb cassetons li atorga un efecte força folklòric. A la banda del mercat, una tribuna sobresurt orgànicament, coronada per una barana de balcó de forja de formes elegants.

Just al costat, al número 14 de Markt, l'arquitecte de Chemnitz Anton Kunz va crear un edifici amb una façana d'un disseny singular. Una façana íntegrament de pedra natural és una raresa a Greiz. Arquitectònicament, l'edifici pertany a l'estil del Modernisme perpendicular, de manera que la façana és estrictament simètrica i presenta una estructura sistemàtica de trajectòries verticals. L'ornamentació està determinada per un sistema decoratiu estrictament ordenat. Al damunt de la zona comercial, hi trobem petits amoretts, que simbolitzen la fortuna.

Decorative detail on the façade of Adolf Doßwald's house
Detall de la decoració de la façana de la casa d'Adolf Doßwald

The house of the merchant Adolf Doßwald was built by the architect Paul Dix in 1910 at Markt 16

La casa del comerciant Adolf Doßwald va ser construïda per l'arquitecte Paul Dix el 1910 al número 16 de Markt

Al barri Jugendstil, al sud-est del Mercat, destaca especialment l'edifici que dona a Markt, 16 i Thomasstraße, 19. De gran expressivitat, aquest edifici residencial i comercial, presenta un disseny geomètric que accentua els diferents materials de què es compon. Desprèn dignitat i luxe. La façana mostra clarament la cura amb què es va planificar la relació entre la maçoneria de carreus rústics de textura rugosa a la planta baixa, la superfície llisa de guix al damunt i l'aplicació selectiva d'elements decoratius. Fa la impressió que el revestiment ininterromput de pedra natural de la planta baixa es va dissolent gradualment cap amunt.

small metal objects) in historical work clothes. The jeweller and master goldsmith Paul Schaller had the building erected in 1909 by his father-in-law, master builder Ernst Steiner. It is equipped with no less than three balconies, mostly situated above bay windows, which were very important for the open-air culture of the time. The metal elements on the balcony parapets create additional decorative effects. The corner of the house, on Markt and Burgstraße, is given special weight by the single-storey corner bay window and a small turret. It is crowned by a weather vane fashioned in the shape of a spoon, symbolising the owner's profession.

A few metres further on, in the direction of the market, we come across the house at Markt 16. The exterior, with its strongly geometric and clear rhythmic forms, creates the impression of a graphic picture. The richly ornamented gable with its coffering conveys a rather folkloric effect. On the market side, a bay window swells forth organically, crowned by an elegantly shaped wrought-iron balcony railing.

Nearby, at Markt 14, the Chemnitz architect Anton Kunz created a building with a unique façade design. A frontage entirely in natural stone is a rarity in Greiz. Architecturally, the building belongs to the perpendicular Art Nouveau style, whereby the façade is strictly symmetrical and consistently structured in vertical courses. Its ornamentation is determined by a strictly ordered

The 1909 building at Markt, 14, by architect Anton Kunz, was built entirely of natural stone, making it unique in the city. Left: detail of the façade
L'edifici de Markt, 14, dissenyat per l'arquitecte Anton Kunz el 1909, destaca per ser l'únic a la ciutat construït íntegrament amb pedra natural. A l'esquerra: detall de la façana

decorative system. Above the shop area, small putti can be spotted as symbols of luck.

In the Jugendstil quarter to the south-east of the Market, the building fronting onto the parallel streets Marktstraße 16 and Thomasstraße 19 is particularly noteworthy. This highly expressive residential and commercial building reveals a geometric design which accentuates the different materials it incorporates. It radiates dignity and luxury. The façade clearly shows how carefully

Alguns elements daurats singulars aquí i allà creen punts de llum titil·lants. A la banda de Thomasstraße, 19, la façana està marcada per una llucana que sembla subjectada per dues màscares masculines que sorgeixen fortes i desproporcionadament grosses i dominants. Sota el sostre sortint de la tribuna hi apreciem unes mènsules de forja. A l'època, la forja era utilitzada per a diversos tipus de decoracions.

L'edifici cantoner al cap del carrer és una mostra meravellosa de la manera com diversos estils arquitectònics s'apleguen i s'harmonitzen en igualtat de condicions en un mateix edifici. Els models neoclàssics són clarament visibles des de l'estructura de la façana fins al detall ornamental, alhora que es fan notablement presents elements característics del Modernisme. Per exemple, com a tret típic de l'estil, a la cantonada

Masks on the upper part of the building located at Thomasstraße 15, by architect Arno Dabler in 1903

Carasses a la part superior de l'edifici ubicat al número 15 de Thomasstraße, obra de l'arquitecte Arno Dabler de 1903

prominent hi veiem una dona d'una bellesa com sorgida d'un món de fades amb uns cabells llargs flotants que es fonen amb una branca de pomera just damunt de l'entrada de la botiga del xamfrà al número 25 de Thomasstraße. La poma representa la vida i és una expressió de la potència i la fertilitat femenines. El pentinat de la dona recorda un capitell de coronació. Aquest relleu reflecteix l'ideal femení del nou esperit dels temps. Val la pena fixar-se en la finestra de colors llampants damunt la dona. Amb una observació més acurada, podem descobrir les inicials del rellotger de Greiz Max Liebers, el promotor i propietari, a més de l'any de construcció. El balcó de l'esquerra es va afegir el 1934. En el capcer que dona a Marktstraße hi ha un relleu de marbre especialment bell, que representa l'antic déu Hermes. Conegut com a patró dels comerciants, sovint el trobem reproduït en vil·les i edificis comercials del Gründerzeit. A la mà dreta hi ha una àncora, símbol de les relacions comercials de gran abast. El rellotge indica el negoci del propietari de la casa.

Ja fora del centre històric, una petita pujada cap a Clobstraße ens mena cap a tres vil·les imponents dividides en pisos de lloguer. Els edificis, en una ubicació exposada, es presenten com a blocs d'apartaments de varies plantes amb estil de casa pairal, amb els trets característics del Modernisme al costat d'elements historicistes en l'ornamentació de la façana. Els edificis urbans o blocs de pisos de lloguer es corresponien amb les noves idees de vida de la generació de joves burgesos i es caracteritzen

This building, fronting onto the parallel streets: Marktstraße and Thomasstraße, was built by the architect Arno Dabler in 1906. The picture shows the façade on Thomasstraße, 19

Aquest edifici, que dona als carrers Marktstraße i Thomasstraße, va ser construït per l'arquitecte Arno Dabler el 1906. La imatge mostra la façana de Thomasstraße, 19

The period postcard of Tietz department stores shows the globe, used as the family's emblem
La postal d'època dels grans magatzems Tietz mostra la bola del món, l'emblema de la família Tietz

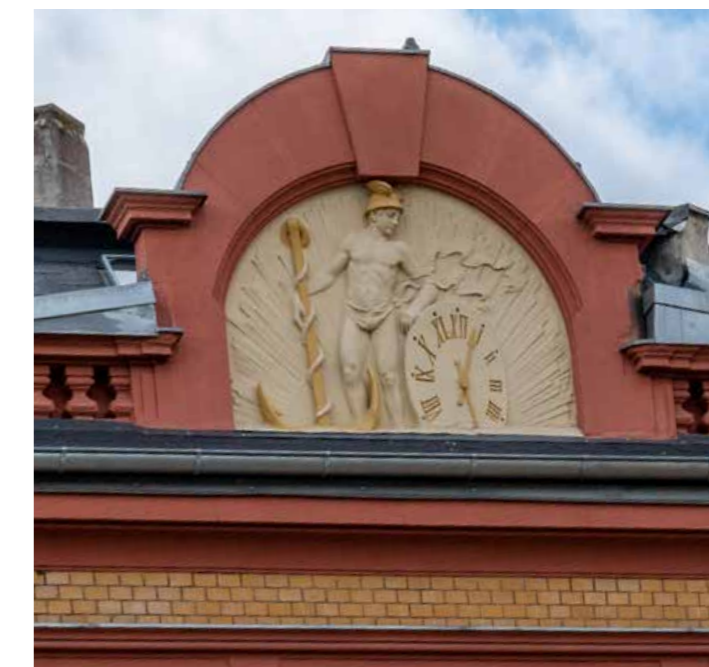
the relationship between the rough-faced rusticated ashlar masonry at ground-floor level, the smooth plaster surface above and the selectively applied decorative elements. The uninterrupted natural stone facing at ground-floor level seems to gradually dissolve upwards. Individual gilded elements here and there form flickering points of light. On Thomasstraße 19, the façade is marked by a wall dormer, seemingly supported by a pair of male masks, which appear strong and disproportionately large and dominant. Wrought-iron brackets can be seen under the protruding roof of the oriel window. At the time, wrought iron was favoured for various kinds of decorations.

The corner building at the end of Thomasstraße is a wonderful example of how different architectural styles harmonise side by side on an equal footing in one building. From the façade structure to the decorative detail, Neoclassical models are clearly visible. At the same time, characteristic Art Nouveau elements noticeably come to the fore. For example, as a prominent corner feature typical of the style, we see a fairy-like beauty with long flowing hair that merges into an apple branch directly above the chamfered shop entrance on Thomasstraße 25. The apple represents life and is an expression of female strength and fertility. Her headdress resembles a crowning capital. This relief reflects

The architect Wilhelm Jesumann planned this building, which stands between Marktstraße and Thomasstraße. Right: the gable shows a marble relief, portraying the ancient god Hermes, the patron saint of merchants

L'arquitecte Wilhelm Jesumann va projectar aquest edifici que fa xamfrà amb els carrers Marktstraße i Thomasstraße. A la dreta: el capcer mostra un relleu de marbre que representa l'antic déu Hermes, patró dels comerciants

A characteristic Art Nouveau element decorates the chamfered shop entrance at Thomasstraße 25

Un element característic del Modernisme decora l'entrada de la botiga del xamfrà al número 25 de Thomasstraße

per tenir poca distància entre veïns, espais de vida luxosos, galeries i vidrieres generoses en façanes asimètriques. La façana pública mira al carrer, mentre que la privada dona al jardí. Avui aquests edificis estan protegits. Un tret especial que es pot observar en la casa del número 12 és l'addició d'una antiga instal·lació de producció industrial, que palesa la diversitat del Modernisme a Greiz. Més que d'un simple edifici funcional, es tracta d'arquitectura industrial en pur estil modernista, que combina la funcionalitat amb un efecte sorprenent. Max Hetzheim, el propietari de Cloßstraße, 12, a l'època, es va fer construir el seu taller de brodats el 1907. Les seves inicials són clarament visibles a l'extrem del capcer sud del conjunt.

Tornant al centre urbà, la passejada continua cap a Puschkinplatz. Julius Tietz, un empresari jueu de Nuremberg, hi va comprar la Casa Weber, als números 12, 12a i 14 de l'antiga Ernst-Arnold-Platz, avui Puschkinplatz, i en aquest emplaçament hi va construir els primers grans magatzems de Greiz, que van obrir el 1896 amb el nom del seu germà, Heinrich Tietz. Julius i Heinrich eren germans de Hermann Tietz, conegut per haver finançat i donat nom als famosos magatzems Hertie. Juntament amb Wertheim, el seu competidor, la família Tietz foren pioners dels grans magatzems a Alemanya.

In 1907, the architect C. August Dabler built exceptional rental villas on Cloßstraße, which are a clear testament to the diversity of Art Nouveau in Greiz
El 1907, l'arquitecte C. August Dabler va construir vil·les de lloguer excepcionals a Cloßstraße, les quals són un clar testimoni de la diversitat del Modernisme de Greiz

The tower of the Tietz department store bears a golden T, standing for the owner's name

A la torre dels grans magatzems Tietz hi veiem una T daurada, que representa el nom del propietari

the female ideal of the new spirit of the age. Be sure to note the strikingly colourful window above the fairy. On closer inspection, one can make out the initials of the Greiz clockmaker Max Liebers, the developer and owner, as well as the year of construction. The balcony to the left was added in 1934. On the gable facing Marktstraße there is a particularly beautiful marble relief, portraying the ancient god Hermes. Known as the patron saint of merchants, he is often depicted on villas and commercial buildings from the Gründerzeit. His right hand holds an anchor, a symbol of far-reaching trade relations. The clock indicates the trade of the house's owner.

General view of Heinrich Tietz department store, opened in 1896. Architect unknown
Vista general dels grans magatzems Heinrich Tietz, inaugurats el 1896. Arquitecte desconegut

Outside the historic town, a short climb up some steps to Cloßstraße leads you to three imposing villas divided into rented flats. The buildings, in an exposed location, present themselves as contemporary multi-storey apartment blocks in the country house style, showing typical Art Nouveau features alongside historicising elements in the façade decoration. Townhouses or rented mansion blocks corresponded to the new living ideas of the young bourgeois generation and are characterised by small distances between neighbours, luxurious living spaces, loggias and generous glazing on asymmetrical façades. The public façade faces the street, while the private one looks onto the garden. Today, these are protected buildings. A special feature that can be observed in house No 12 is the addition of a former industrial production facility, testifying to the diversity of Art Nouveau in Greiz. Rather than being merely a simple functional building, this is industrial architecture in a plain Art Nouveau style, combining functionality with impressive effect. Max Hetzheim, the owner of Cloßstraße 12 at the time, had his embroidery workshop built in 1907. His initials are clearly visible on the southern gable end of the extension.

Back in the city centre, our walk continues to Puschkinplatz. Julius Tietz, a Jewish businessman from Nuremberg, bought Weber's house at numbers 12, 12a and 14 on former Ernst-Arnold-Platz, now Puschkinplatz, where he built the first department store in Greiz,

*The building at Brückenstraße 3-5. Although planned as a typical department store by Moritz Golle in 1911, it had both residential and commercial uses
L'edifici ubicat als números 3 i 5 de Brückenstraße va ser dissenyat com uns grans magatzems per l'arquitecte Moritz Golle el 1911, però va tenir un ús residencial i comercial*

Aquests grans magatzems, construïts en pedra i ciment armat, foren probablement també el primer cas a Greiz d'ús d'aquesta tècnica, que va permetre instal·lar grans zones d'aparadors i construir-hi atris. El capcer neorenaixentista afegit el 1910 i la façana vidriada de la banda nord atorgaven a l'edifici un encant metropolità especial. Si bé el Modernisme sol expressar-se en l'ornamentació, la façana d'aquests magatzems, subdividida per pilastres, és força simple i geomètrica. El disseny estructuralment lògic i harmoniós de la façana es complementa amb elements característics del Modernisme i el classicisme, que encara avui ens parlen de la història de l'edifici.

Uns metres més enllà, anant cap al riu Elster Blanc, arribem a la Brückenstraße, que és un dels carrers de Greiz que més ha canviat d'aspecte, a causa d'incendis i demolicions. Aquí, per tant, també hi trobem diverses facetes arquitectòniques. En l'estil típic dels grans magatzems, l'edifici de la cantonada, números 3-5, es presenta en un to groc lluminós a l'entrada del centre històric. Crida l'atenció el frontó corb, que forma l'extrem de la façana dominant amb una finestra circular decorada. Unes tribunes cantoneres amb balcons al damunt es repeteixen a banda i banda i flanquegen la façana a dreta i esquerra. El balcó vidrat del costat sud promet unes vistes magnífiques. La zona de l'ampit està decorada amb elements de forja. Uns vitralls protegeixen de les inclemències del temps i creen un joc de llum canviant.

A l'altra banda del carrer, a Brückenstraße, 10-12, hi trobem un exemple de Modernisme abstracte-geomètric. L'arquitecte de Chemnitz Anton Kunz va prescindir aquí deliberadament d'elements figuratius i va treballar, en canvi, amb forts perfils de guix, com en els cassetons quadrats. La tribuna arrodonida al centre anima discretament l'austera façana.

At Brückenstraße 10-12, we find an example of geometric-abstract Art Nouveau by the Chemnitz architect Anton Kunz

A Brückenstraße, 10-12, hi trobem un exemple de Modernisme abstracte-geomètric, obra de l'arquitecte de Chemnitz Anton Kunz

which opened in 1896 under the name of his brother, Heinrich Tietz. Julius and Heinrich were Hermann Tietz's brothers, well known for financing and giving his name to the famous Hertie department stores. Along with their competitor Wertheim, the Tietz family was one of the leading pioneers of department stores in Germany.

This store, built in stone and reinforced concrete, was probably also the first in Greiz to use this technique, which made it possible to install large areas of shop window glazing and to build atriums. The Neo-Renaissance gable added in 1910 and the glass façade on the north side gave the building its special metropolitan charm. Where Art Nouveau usually relies on ornamentation, the department store's façade, subdivided by pilasters, is rather simple and geometric. The façade's structurally logical, harmonious design is complemented by the decorative elements characteristic of Art Nouveau and Classicism. Today they still speak to us of the building's history.

A few metres further on, in the direction of the White Elster River, we reach Brückenstraße, which has changed its face more often than almost any other street in Greiz, due to fires and demolitions. So here, too, we find different architectural facets. In typical department-store style, the corner building, numbers 3-5, presents itself in a bright shade of yellow at the entrance to the old town. The curved gable is striking, forming the end of the dominant façade with its decorated round window. Corner oriel windows with balconies above them mirror each other and border the façade to the left and right. The glazed south balcony promises a magnificent view. Wrought-iron elements decorate the parapet area. Stained-glass windows provide protection from the weather and create a changing play of light.

Brückenstraße 10-12, on the other side of the street, presents us with an example of geometric-abstract Art Nouveau.

The residential building at Parkgasse 46-48, was designed in 1905 by the architect Arno Daßler for Max Schneider

L'edifici residencial a Parkgasse, 46-48 fou dissenyat el 1905 per l'arquitecte Arno Daßler per a Max Schneider

The Chemnitz architect Anton Kunz deliberately dispensed with figurative elements here, working instead with strong plaster profiles, such as the square coffering. The rounded oriel window in the centre discreetly enlivens the austere façade.

If you continue along Brückenstraße, you are heading directly towards Princely Greizer Park. Walking in a northerly direction through the park, you should pay attention to another Jugendstil building. The residential building at Parkgasse 46-48 was designed in 1905 by Arno Daßler, an architect from nearby Mohlsdorf, for the block cutter Max Schneider. The profession of block cutter developed from the end of the nineteenth century. In the textile stronghold of Greiz at that time, this occupation was needed to produce plates for printing textiles using various engraving techniques based on sketches. Due to its size and design, the house clearly stands out beside the modest-looking buildings in Parkgasse, and this can be seen as a sign of its owner's great desire for prestige.

We have now reached the end of our tour within the historic old town. More Jugendstil buildings worth seeing can be found

Characteristic Art Nouveau mask incorporated into the ornamentation at Parkgasse 46-48

Carassa característica del Modernisme que forma part de l'ornamentació de Parkgasse, 46-48

Seguint per Brückenstraße, avancem cap al parc Princely Greizer. Caminant cap al nord a través del parc, ens fixem en un altre edifici Jugendstil. L'edifici residencial a Parkgasse, 46-48, fou dissenyat el 1905 per Arno Daßler, un arquitecte del poble veí de Mohlsdorf, per a Max Schneider, un tallador de motlles de fusta per a estampació de teixits, una professió que es va desenvolupar a partir de finals del segle XIX. Al bastió tèxtil de Greiz de l'època, aquesta ocupació resultava necessària per produir planxes per estampar teixits mitjançant diverses tècniques de gravat a partir d'esbossos. Per la mida i el disseny, la casa sobresurt al costat dels edificis modestos de Parkgasse, cosa que es pot considerar un senyal del desig de prestigi del propietari.

Hem arribat al final de la passejada dins el centre històric. No massa lluny podem trobar altres edificis Jugendstil dignes de visitar, com ara l'antiga lògia maçònica de Leonhardtstraße, 21, construïda el 1903 pel mestre d'obres C. August Daßler. El disseny asimètric amb finestres de formes diverses, pilastres cantoneres i una tribuna decorada amb ornaments florals atorguen a la façana principal un aspecte idiosincràtic. Al número 2 de Gartenweg hi trobem una mostra d'arquitectura Jugendstil en l'estil guillermit predominant al Neustadt de Greiz que val la pena veure. L'arquitecte i constructor H. P. Hoffmann va dissenyar aquesta vil·la destinada al lloguer, ara catalogada, el 1906, i hi va combinar diferents materials amb mestria.

Recomanem caminar per sobre el pont de Tannendorf. Es tracta d'un testimoni notable de la història del trànsit de Greiz. No es va crear una construcció funcional sobria, sinó una estructura de pont en un estil modernista simple, que combina la funcionalitat amb l'efecte de representació.

Seguint el Neustadtring, també val la pena una visita a Waldstraße. Amb l'avenç de la industrialització i el ràpid creixement demogràfic, la necessitat d'habitatge es va fer urgent a Greiz. Entre 1902 i 1913, el mestre d'obres Albin Freund i el constructor Friedrich Schellenberg van erigir edificis residencials de dos o tres plantes de gran qualitat. Van prescindir de les línies fastuoses i del caràcter més lúdic; amb tot,

The former masonic lodge, at Leonhardtstraße, 21, was built in 1903 by master builder C. August Daßler

L'antiga lògia maçònica, a Leonhardtstraße, 21, fou construïda el 1903 pel mestre d'obres C. August Daßler

les façanes, les teulades i les galeries dels pisos de lloguer són riques en imaginació i formes.

El que fa remarcable el Jugendstil de Greiz és la gran varietat de funcions que abasten els edificis d'aquest període: per tota la ciutat trobem mostres d'edificis residencials, esglésies, escoles, edificis industrials, grans magatzems i fins i tot ponts.

www.greiz.de

nearby, for example, at Leonhardtstraße 21, we find the former masonic lodge, built in 1903 by master builder C. August Daßler. Its asymmetrical design with a wide variety of window shapes, corner pilasters and a bay window decorated with floral ornaments give the street front an idiosyncratic appearance. At Gartenweg 2, we find an example of Jugendstil architecture worth seeing in the predominantly Wilhelminian style of Greiz's Neustadt. Architect and builder H. P. Hoffmann designed this three-storey listed rental villa in 1906, in which he skilfully combined different materials.

We recommend a walk over the Tannendorf Bridge. It is a prominent testament to the history of Greiz's traffic. Here no sober functional construction was created but rather a bridge structure in simple Art Nouveau style, combining functionality with representative effect.

Along the Neustadtring, the Waldstraße is also worth a visit. With the advance of industrialisation and the population's rapid growth, housing was urgently needed in Greiz. Between 1902 and 1913, master builder Albin Freund and builder Friedrich Schellenberg erected fifteen high-quality two- to three-storey residential buildings. They did away with lavish lines and playfulness. Nevertheless, the facades, roofs and bay windows of the tenement houses are rich in imagination and form

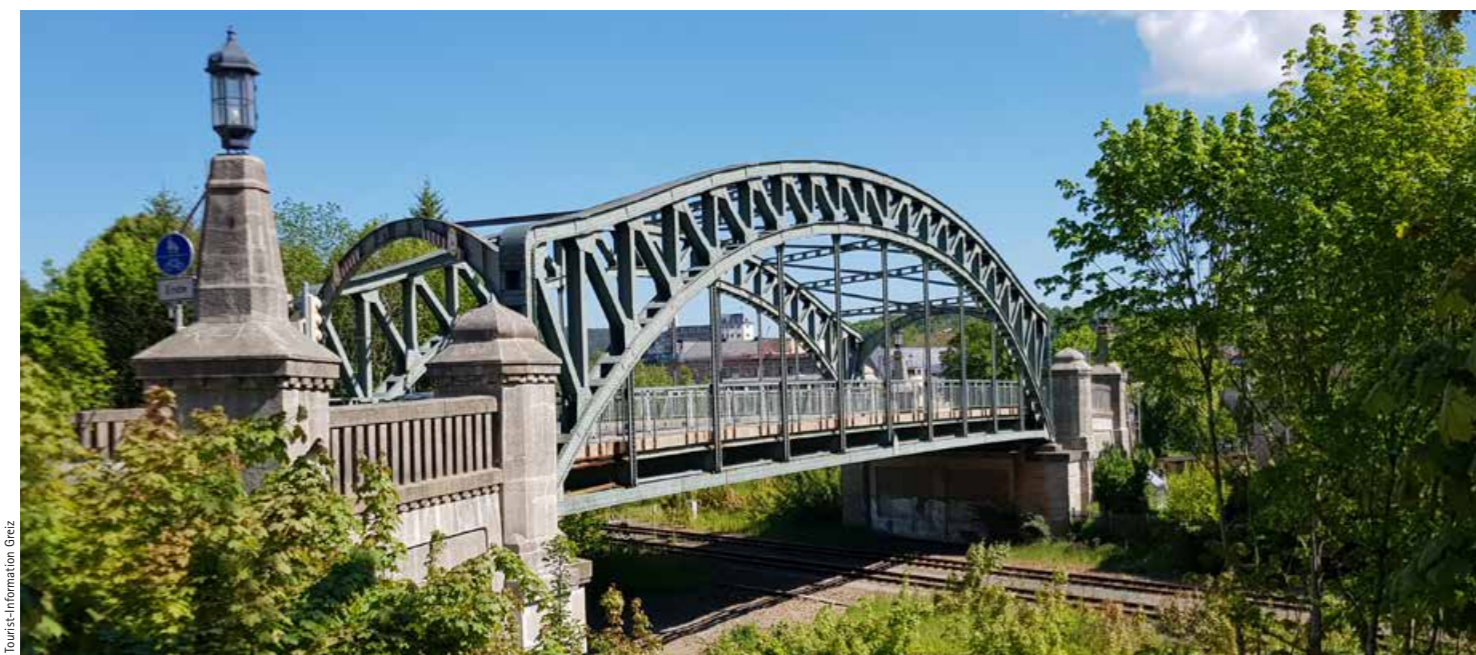
What makes Jugendstil remarkable in Greiz is the great variety of functions included among the buildings of this period: all over the town we find examples of residential buildings, churches, schools, industrial buildings, department stores and even bridges.

www.greiz.de

This rental villa at Gartenweg 2 was built in 1906 by the architect and builder H. P. Hoffmann

Aquesta vil·la, destinada al lloguer i emplaçada al número 2 de Gartenweg, va ser construïda per l'arquitecte i constructor H. P. Hoffmann el 1906

Tannendorf Bridge was built between 1912 and 1913, commissioned by the Royal Saxon State Railway. Architect unknown

El pont Tannendorf fou construït entre 1912 i 1913 per encàrrec dels Ferrocarrils Reials de l'Estat de Saxònia. Arquitecte desconegut

Gable of the building at Waldstraße 7, by the architects Albin Freund and Friedrich Schellenberg, 1902. These architects planned the entire street of high-quality apartment buildings

Capcer de l'edifici de Waldstraße número 7, obra dels arquitectes Albin Freund i Friedrich Schellenberg de 1902. Aquests arquitectes van projectar tot el carrer amb edificis d'apartaments de gran qualitat